

NEGERI SELANGOR

Warta Kerajaan

DITERBITKAN DENGAN KUASA

*GOVERNMENT OF SELANGOR GAZETTE
PUBLISHED BY AUTHORITY*

29hb Ogos 1991

ENAKMEN PENTADBIRAN AGAMA ISLAM 1952
(No.3 Tahun 1952)

FATWA ILMU SALAH

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh seksyen 41(2) Enakmen Pentadbiran Agama Islam 1952, (Selangor No.3/52) Jawatankuasa Perundangan Majlis Agama Islam Selangor bagi pihak MAIS menfatwakan bahawasanya Hj. Khahar B. Hj. Ahmad Jalal No. K.P. 3297747 yang beralamat di No. 44 Kg. Kemensah Hulu Klang telah membawa ajaran ilmu salah kerana telah menyeleweng daripada akidah dan hukum syariat islamiah yang sebenar dan telah membuat penghinaan kepada para Ulama yang muktabar. Butir-butir mengenai ajaran yang dimaksudkan adalah seperti di dalam jadual.

2. Jawatankuasa Perundangan Agama Hukum Syara' juga bersetuju mengharamkan buku yang dikarang oleh beliau yang bertajuk "AL-FURQAAN-PEMBEDA" daripada dicetak, diedar, dijual, dibaca, disimpan dan digunakan oleh orang ramai.

Tarikh Kuatkuasa :23-5-1991/9hb Zulkaedah 1411.

JADUAL

Pusat Pengajaran

Pusat pengembangan ajaran ilmu salah ini adalah di rumah Hj Khahar iaitu di No.44 Kg Kemensah Hulu Klang. Masa yang tetap bagi pengajian ialah tiap-tiap hari Jumaat. Pada hari itu pengikut-pengikutnya berkumpul dan mengadakan pengajaran agama seperti membaca buku-buku tafsir atau mendengar ceramah-ceramah dari ketua-ketua kumpulan dan mengadakan perbincangan antara mereka. Aktiviti ini adalah sebagai ganti bagi mereka menunaikan kewajipan

sembahyang Jumaat.

Penyebaran pengajaran yang dibawanya terbuka luas kepada sesiapa yang ingin mengetahui dan di peringkat ini dia mengajar dengan menggunakan sebuah buku yang dikarang oleh beliau sendiri yang bertajuk “AL-FURQAN PEMBEDA”

Karangan ini tiada mempunyai rujukan kepada mana-mana kitab yang muktabar dan adalah didapati isi-isi kandungan buku tersebut adalah bertentangan dengan kehendak Islam yang sebenar.

Pengakuan beliau sendiri dalam menyebarkan ilmu salah

Antara perkara-perkara yang disebarkan mengenai ilmu salah ini ialah :

1. Dia mengaku dirinya sebagai Rasul atau “Utusan Allah”. Dia mendakwa Rasul sentiasa ada di bumi untuk menyampaikan ilmu Allah.
2. Dia mengaku menerima wahyu daripada Allah yang diturunkan di Bukit Kemensah dan diturunkan dalam keadaan sepertimana dialami oleh Rasulullah S.A.W.
3. Sembahyang lima waktu adalah tidak wajib. Pada dia “sembahyang” itu memadai dengan membuat kebaikan dan menjauhkan dari perkara mungkar.
4. Dia tidak percayakan Al-Quran yang ada sekarang ini sebagai Al-Quran yang sebenarnya. Pada dia, Al-Quran yang ada sekarang adalah sebagai catatan sahaja. Al-Quran yang sebenarnya berada di langit iaitu di Luh Mahfuz.
5. Dia tidak percayakan Hadith. Pada dia, Hadith yang ada sekarang ini hanyalah rekaan manusia yang dibuat selepas wafat Rasulullah S.A.W.
6. Orang Islam tidak perlu mengerjakan ibadah haji ke Mekah. Ibadah haji boleh dibuat di mana-mana sahaja di bumi Allah. Pada dia pergi ke Mekah dan ke Arab Saudi hanya untuk melihat kesan-kesan sejarah Rasulullah sahaja.
7. Dia mendakwa ada mempunyai mukjizat. Mukjizat ini berlaku semasa beliau berada di Bukit Kemensah. Di peristiwa yang pertama hari itu hari hujan, tetapi dia tidak kena hujan. Di peristiwa yang kedua, paa hari panas tetapi tidak merasai panas.

Ajaran salah yang didapati dalam buku “AL-FURQAAN PEMBEDA’ yang dikarang oleh Tuan Hj.Khahar b Hj Ahmad Jalal.

Antaranya adalah seperti berikut :

1. Muka surat 12

“Apakah itu Al-Quran?”

Al-Quran adalah pengetahuan Allah yang diturunkanNya melalui Malaikat Jibrail kepada sesiapa sahaja yang dikehendaki di antara hamba-hambaNya”.

2. Muka surat 24

“Apakah itu Rasul?”

RASUL adalah penyampai ayat-ayatNya yang diturunkan kepada Nabi-nabi seperti menjelaskan ayat-ayatNya dengan terang.

Rasul adalah seorang lelaki di antara manusia dan jin. Rasul-rasul menjelaskan ayat-ayatNya serta Hikmah dan Kitab, “Rasul memimpin kaumnya daripada kegelapan kekafiran kepada cahaya keimanan. Rasul tidak mengikuti yang lain kecuali wahyu daripada Allah. Rasul-rasul tidak membezakan di antara Rasul-rasul dan Nabi-nabi. Rasul menyuruh dengan menyembah Allah semata-mata. Dan tidak menyekutukan Allah dengan sesuatu apa jua pun.

Rasul diutus oleh Allah ke setiap Negeri, setiap bangsa, setiap kaum, setiap golongan, setiap zaman.

Rasul diutus oleh Tuhan menyampaikan ayat-ayatNya di dalam bahasa kaumnya sendiri.”

3. Muka surat 27-28

“Hukum-Hukum Terhadap Rasul.”

5.2. (i) Perintah Surah

-
- * Menghadirkan diri terhadap Majlis Rasul.
 - * Merendahkan suara di hadapan Rasul
 - * Menjadikan Rasul sebagai pemimpin ummah
-
- * Menerima Rasul sebagai perutusan daripada Allah.
 - * membenarkan Rasul menerima Wahyu daripada Allah.
 - * membenarkan Rasul-rasul sebagai menyempurnakan agama Allah (Islam) serta menyebarkan kepada umat dan kaumnya.
-
- * Hendaklah meminta izin terlebih dahulu daripada Rasul jika ada sesuatu urusan atau hal ketika berada di dalam Masjid Rasul.

4. Muka surat 29-30

5.3. Apakah itu Nabi

“NABI menerima kitab daripada Allah iaitu Zabur, Taurat, Injil dan Al-Quran. Nabi adalah seorang manusia biasa yang diturunkan kepadanya sebuah kitab untuk seluruh manusia dan seluruh alam.

Nabi adalah orang yang mula-mula menerima pertunjuk atau Kitab Allah dan ada yang menjadi Rasul dan ada yang tidak menjadi Rasul.

Nabi boleh menjadi Rasul, tetapi Rasul tidak boleh menjadi Nabi. Nabi adalah contoh dan saksi bagi Rasul-rasul yang beriman.....Nabi menjadi saksi kepada Rasul-rasul, sementara Rasul-rasul menjadi saksi bagi kaumnya. Dan Allah menjadi saksi keseluruhannya.

5. Muka surat 31

Apakah itu Hadis?

“Hadis adalah kisah seorang yang diceritakan oleh orang lain kepada seseorang, kemudian keterangan tersebut dicatatkan oleh orang lain. Umpamanya, kisah tentang kehidupan Nabi Muhammad s.a.w. iaitu cerita di atas cerita.

Keterangan tersebut bukannya wahyu daripada Allah yang datang dari sisi Allah. Ia adalah dari perkataan manusia biasa. Yang membuat keterangan tersebut ialah perawi-perawi tentang diri Nabi Muhammad s.a.w.. Perawi perawi itu bukanlah terdiri daripada Nabinabi atau Rasul-rasul yang dilantik oleh Allah.

Hadis bukanlah pengetahuan daripada Allah. Ia adalah mengikut pandangan atau pendengaran seseorang atau satu-satu kebenaran yang datangnya daripada sangkaan akal manusia. Ia bukanlah firman Allah.

Hadis-hadis tersebut adalah yang sebenarnya datang daripada sangkaan satu angan-angan kosong ahli-ahli kitab yang terdahulu. Ia bukanlah benar-benar kebenaran yang diyakini seperti Al-Quran atau kitab-kitab Allah. Hadis-hadis kebanyakannya membuat keterangan palsu terhadap Nabi Muhammad s.a.w.

6. Muka surat 33

“Begitu juga jika ditinjau dari semua sudut, hadis tersebut menimbulkan suatu kesempitan atau kesusahan bagi sesiapa yang mengikutinya.

Hadis-hadis juga mempunyai kaedah-kaedah yang sempit, fanatik, ortodok, ekstrim, radikal, hipokrit dan negatif.

Pengikut-pengikut Musa, Isa dan Muhammad telah tertipu dengan urusan agama mereka kerana mengikut sangkaan dan angan-angan kosong ahli kitab. Sesungguhnya yang memecah-belahkan agama itu terdiri daripada pengikut-pengikut Rasul. Mereka mengucapkan sesuatu yang mereka ketahui. Contohnya seperti Imam Syafie, Maliki, Hambali dan Hanafi.

Mereka sependapat di antara satu sama lain. Contoh lainnya. Sewaktu menunaikan fardhu haji ke Makkah Mazhab Syafie tidak bersesuaian di tempat tersebut. Mazhab ini lebih cenderung dan paling sesuai di negara kita sekarang ini.

Sementara Mazhab Shafie pula menjadikan semua perkara sunat. Suatu perkara yang difardhukan. Bagi Imam Syafie pula, sebahagian daripada sebahagian adalah sunat (disunatkan). Contohnya, mengambil wuduk amat bertentangan sekali di antara kedua-dua pendapat tersebut. Begitu juga ditinjau ibadat sembahyang, mempunyai pendapat berbeza. Contohnya, Imam Shafie mempunyai usali sedangkan Imam Maliki tidak dimulai dengan usali hanya dimulakan dengan takbiratulihram.”

7. Muka surat 35

“Beberapa contoh hadis iaitu berhala yang disembah oleh kebanyakan manusia hari ini di antaranya hadis qudsi, hadis sahih, hadis mauduq, hadis Dhaif, kias dan ijmak ulamak. Sementara contoh ulamak yang menjadi ikutan hingga hari ini oleh kebanyakan manusia ialah ulamak musafirin , ulamak kafirin dan ulamak musrikin. Dalam keadaan begitu lahirlah berbagai-bagai tarikat; di antaranya ijmak ulamak, ahli sunnah wal-jamaah, kadariah, jabariah, muktazilah, saman, ahmadiyah, muhammadiyah, nas syahbandi, syiah, tabligh, al-arqam, sunni dan taslim. Sementara kitab-kitab mereka terdiri daripada tauhid, fekah, tasawuf, tajul muluk, darul nafis, ya ulumuddin, kitab hikam dan berbagai-bagai lagi. Dan imam mereka pula ialah Shafie, Hanafi, Maliki, Hambali, khomenni, Mahdi, Bonjol dan Gulam Ahmad Quadian.”

8. Muka surat 45

“8.13 Tasbih dan doa kesyukuran sewaktu sampai di Baitulmakmur

“SESUNGGUHNYA ALLAH, Dialah Maha Pemberi Rezeki yang mempunyai kekuatan lagi sangat kukuh.

Sesungguhnya Dialah yang Maha melimpahkan kebaikan lagi Maha Penyayang.

9. Muka surat 52

“9.5(1) Istilah Solat

Istilah mendirikan solat disisi Allah ialah mengembalikan diri kepada Allah iaitu tunduk patuh terhadap kebenaran dan pertunjukNya serta perintah dan peraturan serta hukum-hukumNya untuk mengingatiNya”

10. Muka surat 52

“9.5.(ii) Istilah Zakat

Iaitu melakukan apa-apa sahaja perkara yang baik pada diri sendiri dan terhadap orang lain kerana mencari keredaan Allah.”

11. Muka surat 54-55

“Sesungguhnya sembahyang itu amat berat bagi kamu kecuali orang-orang yang khusyuk diantara kamu.

Jika ditinjau pada zaman ini, kebanyakan manusia tidak lagi menyembah Allah sebagaimana Nabi-Nabi, Rasul-rasul dan orang yang beriman yang telah lalu menyembahNya.”

12. Muka surat 55

“Begitu juga pengikut yang besar Nabi Muhammad s.a.w. tidak lagi mengikut sebagaimana Baginda menyembah Allah serta beribadat kepadaNya. Perkara tersebut amat ketara pada zaman ini, boleh dikatakan jelas di merata dunia sekarang ini.”

13. Muka surat 56

“10.2 Istilah Kiblat ke Baitullah

IAITU ertikata menyerah diri kepada Allah dengan hati yang suci murni memasuki Agama Allah iaitu Islam.”

14. Muka surat 66

“10.29 Istilah telaga zam-zam

IAITU tentang akidah Tauhid, dasar Agama Allah. Orang-orang yang beriman tidak boleh menyekutukan Allah; rahmat dan rezeki serta petunjuk datang dariNya.”

“10.30 Istilah Iktikaf.

IAITU menghadirkan diri ke majlis Rasul-rasul bagi mendengarkan ayat-ayatNya yang dibacakan terhadap mereka, semoga hati mereka menjadi tunduk serta mendapat petunjuk.”

15. Muka surat 68

“KUMPULAN PANTUN DUA KERAT UNTUK RENUNGAN”

“Barang siapa mengikut Hadis,
Mudah sahaja disesatkan iblis.

Sesiapa mengikut mazhab,
Pasti ia ditimpa azab.

Sesiapa mengikut tarikat,
Pasti terikat dengan sesat.

Sesiapa mengikut ijmak ulamak,
Pasti terjebak dalam semak.

Sesiapa mengikut Al-Arqam,
Pasti dirinya akan karam.

Sesiapa mengikut tabligh,
Maka dirinya akan terbalik.

Sesiapa mengikut qias,
Nanti harta dan bini kena rampas.

Sesiapa mengikut Ahli Sunnah Wal-Jamaah,
Ia menjadi pendusta dan bid'ah.

16. Muka surat 69.

“ Sesiapa mengikut Imam Shafie,
Pasti ia menganiaya diri.

Sesiapa mengikut Imam Hanafi,
Pasti ia bersusah hati.

Sesiapa mengikut Imam Maliki,
Jadilah ia seperti agama Yahudi .”

Senarai ajaran ilmu salah yang dibentangkan di atas bukanlah suatu senarai yang menyeluruh tetapi menyentuh beberapa contoh sahaja daripada “ Al-Furqaan –Pembeda.”

Bertarikh pada 23hb Mei 1991
[JAIS.8014/7]

S.S. DATO' HJ ISHAK B BAHAROM.
Pengerusi,
Jawatankuasa Perundangan ,
Majlis Agama Islam Selangor,
b.p.Majlis Agama Islam Selangor,
Selangor Darul Ehsan

[Dibentangkan di Mesyuarat Majlis Agama Islam Selangor Darul Ehsan pada 20hb Julai dan diarahkan supaya diterbitkan di dalam *Warta Kerajaan* mengikut seksyen 42(3) Enakmen Pentadbiran Agama Islam Selangor 1952].